

Føroya Javnaðarflokkur:

Fram í ár 2000

Landsstevna Føroya Javnaðarflokks varð hildin í Nordurlandahúsinum seinasta vikuskifti. Atli Dam, formaður floksins, hevði drúgva frágreiðing, tá stevnan varð sett fríggjakvøldið og prenta vit hana:

Vit settu okkum arbeiðssetning áðrenn valið 1984 og í samgongusamráðingunum við ársskiftið 1984/85, og tað kann væl ásannast, at sjáldan er so stórir partur av einum samgonguskjali gjørdur veruleiki sum hesuferð.

Hetta hóast ásannast mátti, at sum búskaparviðurskiftini tá vóru, kundir ongin vænta stórar grundbøtandi nýskipanir (reformer), ella stórutbyggingar, í hvussu er ikki fyrst í skeiðnum.

Ásannast skal eisini, at tann parturin av arbeiðssetninginum, sum enn ikki er vordin veruleiki, men gerst tað áðrenn valið í heyst, ikki kemur at gera so nógv um seg. Men kort-

ini eru herimillum mong mál, sum koma at gera samfelagsgagn nógv ár fram í tíðina.

Bert í tí lógararbeiði, sum liggur til støðutakan í tinginum nú áðrenn tingslitið um mánaðarskiftið, eru stórmál, sum flokkur okkara kann vera fullnøgdur við, verða tey samtykt.

Ikki minst arbeiðsmarknaðarpensjónin, skúlaútbyggingin, heilsumverksbyggingin og havnaætlanin eru mál, sum fáa grundbroytandi týðning í okkara samfelag komandi 10-árin.

Stevnumiðið á hesum landsfundi er, at leggja fram ein politikk, sum kann bera fram í 2000-

árin. Tí tað er væl í tráð við floksins lyndi og vanliga hegning hansara til at hugsa nýggjar tankar og seta út í kort, at vit í hesum døgum viðgera mál, sum komandi 10 árin fáa fleiri nýskipanir at virka og við atlit til fløgur leggur mangt í fastan karm 10-12 ár fram í tíðina.

Samstundis eri eg sann-

førdur um, at vit í næstu samgongu, sum veljarin helst ynskir okkum at fyriskipa, taka við einum munandi sterkari og konsolideraðum búgvi enn tí vit tóku í 1985.

Hetta, hóast tey mongu bakkast, føroyskum búskapi hevur verið fyrst í hesi ár, har hundraðar av veðhaldsmilliónum eru inn-

loystar, tí fleiri farma- og fiskiskipum ikki buðust bæt, tá tað gjørdist greitt, at rentabilitetsgrundarlagið í forhondsmetingum als ikki samsvaraði við veruleikan.

Sterkt samfelag

Tá eg dragi fram styrkina hjá hesum samfelag at standa ímóti bakkøstum, er tað fremst tí, at andstöðan í lóguni av øllum alvi roynir at sáa mistreysti.

Teir taka sær rætt til at áseta — ella definera — at vit eru í kreppu, ja teir ganga so vitt, at ein av andstöðuleiðarunum um dagarnar segði, at vit við vilja royndu at jarðleggja vinnulivið, svøla fiskiflotan og skapa altfevnanandi húsgang.

Teir eiga ikki henda rætt til at áseta kreppuna, teir sýndu sín ódugnaðskap 8. september 1984, tá teir lýstu alt samfelagið í slíka kreppu, at landskassin mátti rinda 100-tals milliónir í «panikreaktion» fylgjandi mánaðir og ár til eitt vinnuliv, sum

Hentzar sum vant altíð okkurt uppá hjartað

ikkí tá hevði henda tørv, men hevði fingið hann í «panikreaktion».

Vit lýsa onga kreppu, men vit dylja heldur ongar trupulleikar. Skulu tí heldur ikki dylja tey tiltøk, sum eitt ábyrgdarstýri noyðist at seta í verk til tess at loysa hesar.

Vit kunnu tí heldur ikki gykila fólk «dans á rós-um» komandi árin, men mugu siga hart og ærliga, at avmarkandi politikkurin, ríkin hevur verið seinastu trý árin, má fasthaldast og í summum ferum herðast.

Vit skulu tí ikki lova skatta- og tolllettir og vit skulu ikki hava nakran risavøkstur í almennari tænaðstøðing, men skulu hinvegin heldur ikki tyngja meira um hjá vanligum fólk, men framvegis lata tær breiðastu og sterkastu herðarnar bera eitt sindur meira.

Byrðarnar verða sostatt framvegis at bera, men vit kunnu enn fremja ávísar umforðing, so hesar vanligu meðalinntøkurnar, sum kenna seg í skattatronga, fáa tað eitt vet rúmsáttari.

Kunnu vit opið greiða

Svenski lögmláráðharrin Anna Gretha Leion, her saman við Henrikki Old, lögtingsmanni — bæði vælhyrd sum altíð